

20. 9. 2026 (Letohrad)

Kázání: Mt 16, 13 - 20

Čtení: Iz 51, 1-3

13Když Ježíš přišel do končin Cesareje Filipovy, ptal se svých učedníků: „Za koho lidé pokládají Syna člověka?“**14**Oni řekli: „Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků.“**15**Řekne jim: „A za koho mě pokládáte vy?“**16**Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého.“**17**Ježíš mu odpověděl: „Blaze tobě, Šimone Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích.**18**A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na této skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou.**19**Dám ti klíče království nebeského, a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi.“**20**Tehdy nařídil učedníkům, aby nikomu neříkali, že je Mesiáš.

„Za koho mě pokládáte vy?“, ptá se Ježíš.

Všimněme si on tu otázku nejdříve pokládá, aby zjistil mínění lidu. „Za koho lidé pokládají Syna člověka?“

To je zajímavé, za koho lidé pokládají Ježíše? Co bychom se dozvěděli, kdybychom tu otázku dnes lidem položili. Za koho pokládáš toho Ježíše, o kterém se píše v Bibli? Mrzí mě jakým způsobem se někteří lidé dodnes ohánějí křesťanstvím a křesťanskou zemí. Nemáte nad tím také otazníky? Kupříkladu máme premiéra – původem Slovák, který se modlí k Jezulátku. Tak co by nám o tom Jezulátku asi řekl? Za koho pokládáte pane premiére Ježíše, syna člověka? ... Nejférovější by bylo mu poslat přímo tento dotaz. Obávám se, že jsou lidi, kteří křesťanství a Jezulátko používají jen pro své marketingově politické cíle, ale, na druhou stranu, co člověk ví? Co by nám řekli čeští konzervativní vlastenci? Ale také co by řekli řekněme „průměrní“ lidé? Asi by to stálo za sociologický průzkum.

Sestry a bratři, co říkali lidé tehdy? Jedni ho měli za Jana Křtitele, další za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo jednoho z proroků. Takhle, ty odpovědi asi **příjemně překvapili**. Lidé nebyli daleko od pravdy. Zvláště u toho Jana Křtitele nebyli moc mimo, Ježíš byl zřejmě původně učedník Jana Křtitele. Vzdálenější mu mohl být ten Jeremiáš, vůbec byli v odpovědi různí proroci z různých dob a míst. Nicméně, co je spojuje je právě prorocká služba, jsou to lidé, kteří zasvětili své působení Hospodinu a službě pro lidi. To Ježíš také. Alarmující je, že lidi s proroky měli problém. Proč, no říkali věci, které se kolikrát nelíbili, byť to byla slova přímo od Hospodina. Boží slovo bylo jim nepohodlné. I s tím se Ježíš setkal.

„Za koho mě pokládáte vy?“, ptá se Ježíš posléze učedníků.

Tedy ta hlavní otázka směřuje na nás, sestry a bratři. Jsme totiž sestry a bratři v Kristu. Je to pro nás ta nejdůležitější otázka. Nikoliv pro naše politiky, nikoliv pro naše lidi v obcích a městech, ale je to hlavně otázka pro příbuzné Ježíše, pro jeho následovníky, pro křesťany. Koho následujeme? Je to mistr? Je to moudrý učitel? Je to zdravotník a léčitel? Je to lékař? Je to vysvoboditel? Prorok? Možná bychom se mohli doptávat a co nás učil, a jak nás léčil a léčí, a jak a z čeho nás vysvobozuje? Nebo je to nový zákonodárce, jako Mojžíš? Jaký je jeho Zákon? Opravdu, každý si je musíme položit a alespoň trochu přibližně odpovědět. **„Za koho mě pokládáte vy?“, ptá se Ježíš. Proč musíme?** Napadá mě ono je to důležité také pro to, **abychom jednou Krista poznali**, abychom nešli za nějakou modlou a s živým Kristem se minuli, abychom byli na správné a spravedlivé cestě.

Sestry a bratři, dovolte mi malé svědectví z mé kaplanské služby. Je to vlastně o tom, jak je důležité poznat Ježíše, víru a naději. Během mé služby se setkávám s nejrůznějšími lidmi a když říkám nejrůznějšími tak opravdu nejrůznějšími v jakémkoliv ohledu. Jen menšina z nich jsou lidé věřící. Samozřejmě ale jsem tam i pro nevěřící, jen si člověk musí nějak nadefinovat, jak tam chce být pro nevěřící a jak bude jeho kaplanská služba vypadat, byť standardy kaplanské existují. Rozhodně má služba není evangelizační! Ovšem párkrát se mi stalo, že jsem si říkal, že tomu konkrétnímu člověku by evangelium nesmírně pomohlo a víte kdy to bylo, no bylo to ve chvílích, kdy jsem zjistil, že ti lidé potřebují další přesah, totiž měli všechno, dostalo se jim péče o tělo i duši, měli přátele i milující rodinu, ale něco postrádali a to se v krizových situacích, tváří tvář smrti prostě ve své nahotě projevilo. Pro mě tam visela otázka: Jdu vstříc temnotě smrti a nebo v té temnotě nahmatám ruku Kristovu? Doufám, nebo už vše vzdávám? Je tam beznaděj nebo naopak naděje setkání? Žiji v životě z víry v dobrého Spasitele nebo z víry v majetek a moc a své schopnosti? Přímou bytostně jsem cítil, že lidé potřebují další věc – víru a naději, Krista. Palčivě jsem si uvědomoval, že jim strašně chybí a že by se jim

ohromně ulevilo, kdyby tohle dostali. ...

„Za koho mě pokládáte vy?“, ptá se Ježíš.

Sestry a bratři, Ježíš se tady ptá přímo těch učedníků a jejich zástupce jim odpovídá: *„Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého.“*

Petr je pochválen a dává nám tím nápoředu. Možná si někdo mohl myslet, že je prorok, a nebylo by to špatně, další si mohl myslet, že je to jakýsi léčitel – taky by to nebylo úplně špatně, třetí si mohl myslet, že je učitel i zákonodárce – a zase i tak se Ježíš projevoval, vzpomeňme si na evangelia a nesčetné příběhy o uzdravení, o kázání, o Desateru – největším přikázání a tak bychom mohli pokračovat, ale to všechno jsou různé projevy toho, co Ježíš byl a kým je. Je to Kristus – což znamená Mesiáš, Pomazaný Boží a Boží Syn. Petr tomu našemu tápání dává pravověrný fundament. Ježíš je totiž to všechno, ale je ještě mnohem více.

„Za koho mě pokládáte vy?“, ptá se Ježíš.

Sestry a bratři, je to otázka přímo na nás – na Tebe na mě. Jestliže pro nás znamená Ježíš opravdového záchrance, na kterého můžeme pověsit i tu smrt, který má moc nám odpouštět, na kterého se **můžeme spolehnout, pak máme ty klíče k poznání, k životu**. Petr, ani my, nemusíme být nejchytřejší, nejsofistikovanější, ani nejmocnější a vůbec ne nejmajetnější. Petr prohlédl, uviděl v Ježíši tvář Božího království a to ten Petr se někdy dost mýlil, na konci zapřel, jindy se topil v nevěře. Přesto tady prohlédl a pohlédl Kristu do tváře či na Božího Syna! Uviděl to v něm.

Sestry a bratři, **jak se to má k církvi?** Já to vykládám tak, že právě na tomto vyznání a vztahu je budována církev, na Kristu! I kdybychom neměli kostely a jiné budovy, i kdyby zanikl úřad církve, i kdybychom neměli nějaké papeže, církev je budována na Petrově vyznání. To je osvobodivé: církev je budována na Ježíši jako Pánu, Spasiteli, Kristu.

Sestro a bratře, na závěr ta samá otázka, kým je pro Tebe Ježíš? Za koho jej pokládáš?